

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

คนต่างด้าวซึ่งเข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานไม่ได้รับเงินทดแทนเป็นปัญหากฎหมายเพราะไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเงินทดแทนสำหรับคนต่างด้าวการคุ้มครองคนต่างด้าวเมื่อประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน จึงบังคับตาม พระราชบัญญัติ เงินทดแทน พ.ศ.2537 จากการบังคับใช้กฎหมาย การตีความกฎหมายและ บทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องของกฎหมาย ทำให้แรงงานต่างด้าวไม่ได้รับการคุ้มครองเงินทดแทนเมื่อประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานจึงเป็นปัญหากฎหมายที่มีผลกระทบต่อแรงงานต่างด้าว และประเทศไทยในปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศไทย เพื่อประโยชน์ร่วมกันทั้งตัวแรงงานและประเทศไทยจึงเสนอแนะแนวทางแก้ไขต่อไป

กระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้สังคมทั่วโลกมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ มีการเปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรกรรมเปลี่ยนเป็นภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการรวมทั้งประเทศไทยด้วย และความต้องการพื้นฐานของการดำเนินชีวิตของมนุษย์มีด้วยปัจจัย 4 เป็นพื้นฐานจึงมีคนต่างด้าวจำนวนมากแสวงหาโดยอพยพเข้ามาใช้แรงงานในประเทศไทย รัฐบาลในสมัยนั้นจึงผลักดันออกนอกประเทศเพราะเป็นผู้เข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายจนกระทั่งเมื่อ ปี พ.ศ.2547 คณะรัฐมนตรีมีมติให้จัดการแรงงานต่างด้าวทั้งระบบโดยให้แรงงานข้ามชาติที่ทำงานในประเทศไทยทั้งหมดที่มีและไม่มีใบอนุญาตทำงาน รวมทั้งครอบครัวและผู้ติดตามขึ้นทะเบียนรายงานต่อกระทรวงมหาดไทยโดยให้กรมการปกครองออกเอกสารประจำตัวคือ แบบรับรองรายการทะเบียนประวัติของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษคนต่างด้าวในส่วนนี้ก็ยังเป็นแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองไม่ชอบด้วยกฎหมายสิทธิของแรงงานในการทำงานและผลกระทบจากการทำงาน จึงควรได้รับการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายจากการศึกษาพบว่าคนต่างด้าวเข้าเมืองไม่ชอบด้วยกฎหมายได้รับการคุ้มครองการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 ส่วนคนต่างด้าวเมื่อประสบอันตรายจากการทำงานมีหลักในการคุ้มครองการได้รับเงินทดแทนตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ และกฎหมายคุ้มครองแรงงานของประเทศไทยตามแนวคิดทฤษฎี

หลักการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิมนุษยชนความเสมอภาค ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิของบุคคลย่อมได้รับการคุ้มครองในทางกฎหมาย ตามหลักปรัชญาญาสากล่าวด้วยสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศ อนุสัญญาฉบับที่ 19 ว่าด้วยการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันในเรื่องค่าทดแทนสำหรับคนงานในบังคับและคนงานต่างชาติและประเทศไทยก็บัญญัติกฎหมายมารองรับสิทธิดังกล่าวปรากฏอยู่ในกฎหมาย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 กฎหมายว่าเงินทดแทน ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 โดยมีหลักกฎหมายรับรองสิทธิผู้ประสบอันตรายจากการทำงานและผู้มีหน้าที่จ่ายเงินทดแทนตามมาตรา 18 รับรองสิทธิของแรงงานอย่างเท่าเทียมกันทั้งแรงงานต่างด้าวและแรงงานสัญชาติไทยเมื่อประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานกล่าวคือเมื่อ ลูกจ้าง ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แล้วแต่กรณีและมาตรา 26 ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคม เพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง ซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามมาตรา 44 และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา 43 เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้กองทุนเงินทดแทนทำหน้าที่จ่ายเงินแทนนายจ้างสิทธิของคนต่างด้าว เมื่อประสบอันตรายดังมีกรณีนางหนู่ม ไหมแสง ลูกจ้างในกิจการก่อสร้างแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ที่ประสบอุบัติเหตุจากการทำงานถูกแบบเทปูนตกลงมาทับกระดูกสันหลังแตก ทำให้ไม่สามารถเดินและทำงานต่อได้ แต่ “เนื่องจากนางหนู่มเป็นแรงงานต่างด้าวชาวพม่า มีใบอนุญาตทำงานตามบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยเลขที่จากกรมการจัดหางาน และไม่มีหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว จึงเป็นกรณีที่ไม่สามารถรับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทนได้ พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่ จึงออกคำสั่งที่ 2/2550 ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่นางหนู่ม” จากกรณีนี้เห็นได้ชัดว่านางหนู่มควรจะได้รับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทน แต่เนื่องจากนางหนู่มไม่มีหลักฐานดังที่กล่าวถึงในแนวปฏิบัติดังกล่าว นางหนู่มเลยต้องรอรับเงินทดแทนจากนายจ้างแทนหากพิจารณาตรงนี้แล้ว จะพบว่านางหนู่มมีเอกสารแสดงตัวซึ่งออกให้โดยกรมการปกครอง คือแบบรับรองรายการทะเบียนประวัติของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ หรือ (ทร.38/1) (ซึ่งไม่ใช่ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวตามแนวปฏิบัติของสำนักงานประกันสังคม) และใบอนุญาตทำงานจากกรมการจัดหางาน ซึ่งเอกสารเหล่านี้เป็นเอกสารแสดงตัวตนของแรงงานข้ามชาติ และเป็นเอกสารที่ยืนยันว่าแรงงานข้ามชาติทำงานกับนายจ้างตามที่ระบุในบัตร ซึ่งสามารถยืนยันตัวบุคคลได้เช่นเดียวกับหนังสือเดินทาง หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวนางหนู่มก็เป็นคนต่างด้าวได้รับเงินทดแทน จากการประสบอันตรายในการทำงานในประเทศไทยเป็น กรณีคนต่างด้าวไม่ได้เงินทดแทน คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 586/2551

คนต่างด้าวทำงานประสบนานรายได้ไม่ได้รับการคุ้มครองเงินทดแทนแม้มีหลักการแนวคิด ทฤษฎีมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศและกฎหมายคุ้มครองแรงงานของประเทศไทย ตามหลัก ปริญญาสาเกล้าด้วยสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศ อนุสัญญาฉบับที่19ว่าด้วยการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันในเรื่องค่าทดแทนสำหรับคนงานในบังคับและ คนงานต่างชาติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กฎหมายว่าเงิน ทดแทน ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ซึ่งเป็นกฎหมายบัญญัติเพื่อยกเว้นความรับผิด ทางละเมิดตามกฎหมายแพ่งเป็นการเฉพาะ แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่า กฎหมายฉบับนี้ไม่สามารถ คุ้มครองสิทธิของแรงงานต่างด้าวได้ เพราะบุคคลที่ต้องคุ้มครองเป็นคนต่างด้าวที่เข้าเมืองไม่ ถูกต้องตามกฎหมายจึงมีปัญหาและข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขมีปัญหาดังกล่าว ดังนี้

1. ปัญหาไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินทดแทนที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าวในประเทศไทย จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ความหมายประเภทและจำนวนซึ่งมีเป็นจำนวนมากทั้งเข้าเมือง และเข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายการคุ้มครองสิทธิในการทำงานประเทศไทยได้ยอมรับให้ แรงงานต่างด้าวทำได้โดยมีกฎหมายการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน คุ้มครอง แต่เมื่อแรงงานต่างด้าวเหล่านั้นประสบนานรายได้จากการทำงานการคุ้มครองสิทธิในการ ได้รับเงินทดแทนไม่คุ้มครองให้คนต่างด้าวได้รับคุ้มครองทุกคน ซึ่งควรจะเป็นตามหลัก มนุษยธรรม

2. ปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายเงินทดแทนจากการทำงานที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าวใน ประเทศไทย กรณีคนต่างด้าวที่ไม่ได้รับเงินทดแทน ที่ประสบนานรายได้จากการทำงานในประเทศไทย แนวความคิดที่ว่า เมื่อมีอันตรายเป็นเหตุขึ้นจากการทำงานของลูกจ้างเมื่อนายจ้างจะไม่เกี่ยวข้องโดยตรง นายจ้างก็ต้องรับผิดชอบเจตนารมณ์ของกฎหมายเงินทดแทนก็คือการจัดให้ลูกจ้างได้รับความ คุ้มครองช่วยเหลือ และขจัดความไม่แน่นอนในการที่จะเรียกค่าเสียหายที่ได้รับจากการประสบนาน ใตรรายจากฝ่ายนายจ้างตามหลักกฎหมายทั่วไปในเรื่องละเมิด โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความ รับผิดชอบของนายจ้างหลักกฎหมายที่กำหนดให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนเมื่อลูกจ้างประสบนาน รายจากการทำงานและให้กองทุนเงินทดแทนมีหน้าที่จ่ายเงินแทน พระราชบัญญัติกฎหมายเงินทดแทน พ.ศ.2537 มาตรา 5 ให้ความคำว่าลูกจ้างหมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะ เรียกชื่ออย่างไรแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ ซึ่งไม่มีบทบัญญัติใดที่กำหนดว่าลูกจ้างต้องเป็นคนต่างด้าวที่จะได้รับการคุ้มครอง เงินทดแทน ตามความ มาตรา 18 บัญญัติรับรองสิทธิของแรงงานอย่างเท่าเทียมกันทั้งแรงงานต่างด้าวและแรงงาน สัญชาติไทยเมื่อประสบนานรายได้หรือเจ็บป่วยจากการทำงานกล่าวคือเมื่อลูกจ้างประสบนาน ราย

หรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แล้วแต่กรณีตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทนและมาตรา 26 ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคม เพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง ซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามมาตรา 44 และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา 43 เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้กองทุนเงินทดแทนทำหน้าที่จ่ายเงินแทนนายจ้าง หลักและเจตนารมณ์ของเงินทดแทนประสพอันตรายต้องได้รับเงินทดแทนเมื่อคนต่างด้าวทำงานเป็นลูกจ้าง ประสพอันตรายก็ควรได้รับการคุ้มครองเงินทดแทนทุกคนมีคนต่างด้าวไม่ได้รับเงินทดแทนเพราะเข้าเมืองไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณี นางหนู่ม ไหมแสง ลูกจ้างในกิจการก่อสร้างแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ที่ประสพอุบัติเหตุจากการทำงานถูกแบบเทปูนตกลงมาทับกระดูกสันหลังแตก ทำให้ไม่สามารถเดินและทำงานต่อได้แต่ “เนื่องจากนางหนู่มเป็นแรงงานต่างด้าวชาวพม่า มีใบอนุญาตทำงานตามบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยเลขที่ จากกรมการจัดหางาน และไม่มีหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว จึงเป็นกรณีที่นางหนู่ม ไหมแสง ไม่สามารถรับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทนได้ พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่ จึงออกคำสั่งที่ 2/2550 ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่นางหนู่ม” จากกรณีนี้เห็นได้ชัดว่านางหนู่มควรจะได้รับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทน แต่เนื่องจากนางหนู่มไม่มีหลักฐานดังที่กล่าวถึงในแนวปฏิบัติดังกล่าว นางหนู่มเลยต้องรอรับเงินทดแทนจากนายจ้างแทนหากพิจารณาตรงนี้แล้ว จะพบว่านางหนู่มมีเอกสารแสดงตัวซึ่งออกให้โดยกรมการปกครอง คือแบบรับรองรายการทะเบียนประวัติของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ แม้กฎหมายจะอนุญาตให้ทำงานได้แต่ก็ยังถือว่าเป็นคนเข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่จะมีสิทธิได้รับเงินทดแทนกรณีดังกล่าว จึงขัดหลักและเจตนารมณ์ของกฎหมายเงินทดแทนต้องการที่ช่วยเหลือการเยียวยา เบื้องต้นลูกจ้างประสพอันตรายจากการทำงานโดยไม่คำนึงว่าแรงงานเหล่านั้นจะเป็นคนของสัญชาติใดจึงมีความสำคัญที่ควรได้รับการคุ้มครองโดยไม่ต้องมีเงื่อนไขใด ๆ ในการจ่ายเงินทดแทนและขัดกับหลักสิทธิมนุษยชนหลักนิติธรรม หลักความเสมอภาคตามบทบัญญัติกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 และกฎหมายระหว่างประเทศ และละเมิดต่อกฎหมายระหว่างประเทศที่ผูกพันประเทศไทยที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันในฐานะรัฐภาคี คืออนุสัญญาว่าด้วย การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ พ.ศ.2508 อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ 19 ว่าด้วยการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันในเรื่องค่าทดแทนคนในชาติบังคับและคนต่างชาติ พ.ศ.2468 รวมถึงปฏิญญาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในเรื่องการปกครองและการส่งเสริมของแรงงานข้ามชาติ

กรณีคนต่างด้าวไม่ได้รับเงินทดแทนคนต่างด้าวจึงเป็นประเด็นปัญหาทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติกฎหมายเงินทดแทน พ.ศ.2537 ที่จะได้รับการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ออกเพื่อเป็นหลักประกันให้แก่ผู้ใช้แรงงานได้มั่นใจว่าตนเองได้รับการคุ้มครองหรือมีหลักประกันหลังจากเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยให้นายจ้างเป็นผู้จ่ายเงินเข้ากองทุนและเมื่อลูกจ้างเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานก็สามารถขอรับเงินทดแทนจากกองทุนได้ตาม มาตรา 50 และยังให้นายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลรักษาพยาบาลลูกจ้างที่เจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานตามมาตรา 13 และเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตาม มาตรา 20 ตามมาตรา 18 และในมาตรา 5 ได้ให้ความหมายคำว่า ลูกจ้าง หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย และคำว่า ทำงาน หมายความว่า การทำงานโดยใช้กำลังกายหรือความรู้ด้วยประสงค์ค่าจ้างหรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม หลักกฎหมายดังกล่าวจึงเป็นการคุ้มครองลูกจ้างทุกคนที่ประสบอันตรายจากการทำงานแต่มาตรฐานการคุ้มครองสิทธิแรงงานข้ามชาติของประเทศไทยกับการบังคับใช้กฎหมาย กรณีแรงงานไทใหญ่ที่ชื่อ นางหนุ่ม ไหมแสง กลับไม่บังคับให้เป็นไปตามหลักและเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดยอ้างเป็นแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายทำให้สิทธิแรงงานต่างด้าวไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการตีความกฎหมาย

ความหมายของลูกจ้างในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 มาตรา 5 หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย ส่วนคำว่า คนต่างด้าว ในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 มาตรา 5 หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ทำงานพระราชบัญญัติการทำงานคนต่างด้าว พ.ศ.2551 มาตรา 5 หมายความว่า การทำงานโดยใช้กำลังกายหรือความรู้ด้วยประสงค์ค่าจ้างหรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม การเรียกร้องเงินทดแทน กล่าวคือ ลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยมีสิทธิเรียกร้องเงินทดแทน จึงมีปัญหาในการที่จะต้องวิเคราะห์ คำว่า ลูกจ้างกับคนต่างด้าวกับการจ่ายเงินทดแทนในบทบัญญัติมาตรา 18 ที่กำหนดไว้ชัดเจนคือลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงาน ดังนั้นการเป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองมาถูกต้องตามกฎหมายจึงไม่มีผลต่อการจ่ายเงินทดแทน หลักในการขอรับเงินทดแทนครั้งนี้โดยต้องยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานประกันสังคมแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนา

ภายใน 180 วันนับแต่วันที่ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย (มาตรา 49) แต่ถ้าการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพเป็นลูกจ้าง ลูกจ้างจะต้องยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนภายใน 2 ปี นับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย (มาตรา 51 วรรคท้าย) จึงเห็นได้ว่าการเรียกร้องเงินทดแทน คือลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงาน การที่สำนักงานประกันสังคมปฏิเสธการจ่ายเงินทดแทน จึงเป็นปัญหาเกิดการตีความกฎหมายมีผลต่อการได้รับเงินทดแทน เพราะถึงแม้เป็นลูกจ้างแต่เป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายจึงทำให้ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายเงินทดแทน

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกันของกฎหมาย

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 มีเจตนารมณ์ของกฎหมายเงินทดแทนก็คือ การจัดให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองช่วยเหลือ และขจัดความไม่แน่นอนในการที่จะเรียกค่าเสียหายที่ได้รับจากการประสบอันตรายจากฝ่ายนายจ้าง ตามหลักกฎหมายทั่วไปในเรื่องละเมิด โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบของนายจ้างกฎหมายเงินทดแทน จึงเป็นหลักประกันในการปฏิบัติงานของลูกจ้างให้นายจ้างรับผิดชอบสำหรับอุบัติเหตุอันตรายใด ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างโดยไม่ต้องพิสูจน์ว่าเป็นการประมาทเลินเล่อของใคร โดยถือ “หลักความรับผิดชอบโดยเคร่งครัด และความรับผิดโดยปราศจากความผิด” (strict liability and liability without fault) ก็คือกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ความรับผิดของบุคคลเกิดมีขึ้นโดยไม่คำนึงว่าผลร้ายจากการกระทำเกิดขึ้น โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อความรับผิดโดยเคร่งครัด โดยมีบทบัญญัติของกฎหมายมาตรา 18 กล่าวคือ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตาม มาตรา 20 ซึ่งเป็นการรับรองสิทธิของแรงงานอย่างเท่าเทียมกันทั้งแรงงานข้ามชาติและ ทั้งเจตนารมณ์และบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติเพื่อคุ้มครองแรงงานทุกคนที่ประสบอันตรายจากการทำงานแต่มีคำสั่งสำนักงานประกันสังคมที่ขัดกับเจตนารมณ์กับหลักกฎหมายที่บัญญัติเพื่อคุ้มครองลูกจ้างทุกที่ประสบอันตรายจากการทำงานด้วย การกำหนดเงื่อนไขตามประกาศสำนักงานประกันสังคม คำสั่งที่ รส.0711/ว.751 ซึ่งมีผลต่อการได้รับเงินทดแทนจึงเป็นปัญหาขัดกันของกฎหมายที่มีผลทำให้การคุ้มครองแรงงานต่างด้าวในเรื่องเกี่ยวกับเงินทดแทนเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมาย การตีความและมีบทบัญญัติขัดกันของกฎหมาย ประกอบกับมีคำสั่งของสำนักงานประกันสังคมที่กำหนดให้แรงงานต่างด้าวจะได้รับเงินทดแทนต้องผู้ที่เข้าเมือง โดยชอบด้วยกฎหมายมีใบอนุญาตทำงานและเสียภาษีให้กับประเทศไทยตัวอย่าง กรณีนางหนู่ม ไหม แสงที่จะได้รับเงินต้องมีการดำเนินคดีฟ้องร้องต่อศาลในหลายชั้นศาล จนเกิดเป็นตัวอย่างในการเรียกร้องสิทธิของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาโดยไม่ชอบกฎหมาย จึงขัดกันเจตนารมณ์และหลักกฎหมาย สิทธิดังกล่าวนี้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานควรได้รับการคุ้มครองเป็นเบื้องต้นการเยียวยาตาม

หลักเงินทดแทนที่ลูกจ้างคนต่างด้าวทำงานให้นายจ้างตามสัญญาจ้างแรงงานด้วยทุ่มแรงกายแรงใจ โดยตลอดก็ควรได้รับการคุ้มครอง

2.4 ปัญหาเกี่ยวกับความเสมอภาคในการได้รับเงินทดแทนตามกฎหมาย

หลักแห่งความเสมอภาคอีกนัยหนึ่งคือการได้รับการปฏิบัติจากรัฐอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งมีบัญญัติรับรองไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญของรัฐเสรีประชาธิปไตยแทบทุกรัฐซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ของไทยก็เดินแนวทางเดียวกับรัฐธรรมนูญของรัฐเสรีประชาธิปไตยเช่นกัน โดยได้วางหลักความเสมอภาค และได้พัฒนาหลักความเสมอภาค เพื่อนำไปสู่ความพยายามทำให้บุคคลทุกคนมีความเท่าเทียมกันในบริบทของกฎหมายให้มากที่สุด โดยสาระสำคัญของความเสมอภาคนั้นมีความมุ่งหมายเพื่อมิให้มีการปฏิบัติต่อสิ่งที่มีความเหมือนกันในสาระสำคัญให้แตกต่างกันตามอำเภอใจต่อหน้ากฎหมายนั้น มีหลักอันเป็นสาระสำคัญว่า จะต้องปฏิบัติต่อสิ่งที่มีสาระสำคัญเหมือนกัน ไม่แตกต่างกันและจะต้องปฏิบัติต่อสิ่งที่มีสาระสำคัญไม่เหมือนกัน มิให้เท่าเทียมกัน ดังนั้น จากหลักกฎหมายดังกล่าวมิได้ห้ามมิให้ปฏิบัติให้แตกต่างกันแต่ในทางตรงข้ามการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันกับเป็นการขัดกับหลักความเสมอภาค

การปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมกันหรือต่อการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันนั้นจะต้องมีการให้เหตุผล หากการปฏิบัตินั้นมีได้ดำเนินไปตามอำเภอใจเพราะการใช้อำนาจตามอำเภอใจ (Willkuer) นั้น หมายถึง การปราศจากเหตุผลที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าหลักความเสมอนั้นอาจมีการปฏิบัติไม่เท่าเทียมกันได้ เมื่อมีเหตุผลที่สมเหตุผลอันใดที่มีผลมาจากธรรมชาติเรื่องนั้น ๆ เองแต่การปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมกันจะต้องเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนด้วย ซึ่งหมายความว่า การปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมกันจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย และวิธีการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายจะต้องเป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมและมีความจำเป็น

แม้ว่าปณิธานสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนจะถือเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการยอมรับทั่วไปก็ตาม แต่ข้อจำกัดของปณิธานฯ ก็คือการเป็นเพียงคำประกาศที่ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย ซึ่งประเทศต่าง ๆ ในโลกอาจเห็นด้วยหรือไม่ก็ได้ และหากมีการละเมิดหลักการตามที่ประกาศในปณิธานฯ ก็ไม่มีผลลงโทษรัฐที่ทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนแต่อย่างใด สหประชาชาติจึงได้ริเริ่มให้มีการจัดทำหลักการของสิทธิมนุษยชนให้อยู่ใน รูปของกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ เพื่อให้มีสภาพบังคับสำหรับประเทศที่ต้องการผูกพันตนตามสนธิสัญญา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ได้อนุญาตให้เป็นไปตามหลักความเสมอภาคกล่าวคือ มาตรา 30 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชาย และหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่าง

ในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรค หรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม การที่คนต่างด้าวไม่ได้รับเงินทดแทนจึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับหลักความเสมอภาคในทางกฎหมาย

ดังนั้น การไม่ได้รับเงินทดแทนของคนต่างด้าวจึงมีปัญหากับการใช้บังคับกฎหมายการตีความ และมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกันของกฎหมายความเสมอภาคในการได้รับเงินทดแทนตามกฎหมายซึ่งมีผลกระทบต่อแรงงานต่างด้าวในการดำรงชีวิต และต่อประเทศไทยในด้านสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศ

คนต่างด้าวไม่ได้รับเงินทดแทนจากปัญหากับการบังคับใช้กฎหมายปัญหาเกี่ยวกับการตีความกฎหมาย ปัญหาเกี่ยวกับความเสมอภาคในการได้รับเงินทดแทนตามกฎหมาย และความเสมอภาคในการได้รับเงินทดแทนตามกฎหมายตามการบังคับใช้กฎหมายพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 เป็นปัญหาทางกฎหมายแต่สิทธิของแรงงานต่างด้าวควรได้รับการคุ้มครองในเรื่องเงินทดแทนที่ประสบอันตรายจากการทำงานมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ และหลักสิทธิมนุษยชนความเสมอภาค ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สิทธิของบุคคลตามหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศอนุสัญญา ฉบับที่ 19 ว่าด้วยการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันในเรื่องค่าทดแทนสำหรับคนงานในบังคับและคนงานต่างชาติและประเทศไทยก็บัญญัติกฎหมายมารองรับสิทธิดังกล่าวปรากฏอยู่ในกฎหมาย เพราะแรงงานต่างด้าวก็คือ มนุษย์คนหนึ่ง ควรได้รับการปฏิบัติอย่างเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามหลักสิทธิมนุษยชน (human rights) ซึ่งเป็นสิทธิที่มีอยู่ตามธรรมชาติตั้งแต่มนุษย์กำเนิดมาแต่ด้วยมนุษย์ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์นี้ มีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคนโดยไม่คำนึงถึงเพศวัยสีผิว สัญชาติ หรือศาสนา นอกจากนี้ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หลักความเสมอภาค บัญญัติกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ได้อนุญาต เพื่อให้สอดคล้องหลักสิทธิมนุษยชน ในมาตรา 4 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองมาตรา 26 การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กรต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ มาตรา 28 บุคคลย่อมอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือ ไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนบุคคล ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้เพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีใน

ศาลได้บุคคลย่อมสามารถใช้สิทธิทางศาล เพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้ได้โดยตรง หากการใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดมีกฎหมายบัญญัติรายละเอียดแห่งการใช้สิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้แล้ว ให้การใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติบุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือจากรัฐ ในการใช้สิทธิตามความในหมวด บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นเสรีภาพ มาตรา 30 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่นย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม และกฎหมายระหว่างประเทศ ที่ผูกพันประเทศไทยที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันในฐานะรัฐภาคี คืออนุสัญญาว่าด้วย การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ในทุกรูปแบบ พ.ศ.2508 การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติคือการจำแนก การกีดกัน การจำกัด หรือการเลือก โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของเชื้อชาติ สีผิว เชื้อสายหรือชาติกำเนิดหรือเผ่าพันธุ์กำเนิด ซึ่งมีเจตนาหรือมีผลให้เกิดการระงับหรือกีดกันการเคารพสิทธิมนุษยชนและ เสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และในด้านอื่น ๆ ของการดำรงชีวิตในสังคม รวมทั้งการระงับหรือกีดกันการใช้สิทธิเหล่านั้นอย่างเสมอภาคของบุคคล ส่วนอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ 19 ว่าด้วยการปฏิบัติเท่าเทียมกันในเรื่องค่าทดแทนคนในชาติบังคับ และคนต่างชาติ พ.ศ.2468 ประเทศสมาชิกจะต้องปฏิบัติกับคนงานต่างชาติเป็นพลเมืองในประเทศที่ให้ สัตยาบันรับรองอนุสัญญาหรือผู้ติดตามของพวกเขาอย่างเท่าเทียมกับแรงงานที่เป็นพลเมืองในชาติของตนเอง ในแง่ของการจ่ายเงินทดแทนในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากการทำงานที่อยู่ในประเทศของตนรวมถึงปฏิญญาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในเรื่องการปกครองและการส่งเสริมของแรงงานข้ามชาติ รวมทั้งตามหลักกฎหมายในประเทศเยอรมัน และประเทศญี่ปุ่น แม้จะทำงานในประเทศของตนแต่ก็เป็นต้นแบบในการคุ้มครองเยียวยาแรงงานและเป็นการปฏิบัติของความเป็นมนุษย์ได้บัญญัติคุ้มครองบุคคลที่เป็น โดยไม่มีข้อกำหนดว่าต้องเป็นชนชาติไทยเท่านั้นและยังเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย ทำให้ไม่ถูกกีดกันทางการค้าด้วย เฉพาะ

มาตรฐานการคุ้มครองแรงงานเป็นปัจจัยหนึ่ง นำมาซึ่งการกีดกันทางการค้า แรงงานต่างด้าวจึงต้องได้รับความคุ้มครองอย่างเป็นธรรม

จากการที่ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเงินทดแทนสำหรับคุ้มครองคนต่างด้าวจึงทำให้คนต่างด้าวที่ทำงานเป็นลูกจ้าง ไม่มีหลักกฎหมายคุ้มครองการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวบังคับตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ใน มาตรา 18 เป็นกฎหมายคุ้มครองแรงงานโดยคุ้มครองลูกจ้าง ทุกคนที่ประสบอันตรายจากการทำงานโดยไม่คำนึงว่าแรงงานเหล่านั้นจะมีสัญชาติไทยหรือไม่ถ้าเพียงแรงงาน ทำงาน เป็น ลูกจ้าง แล้วประสบอันตรายต้องได้รับความคุ้มครองแต่จากการที่คนต่างด้าวทำงานเป็นลูกจ้างประสบอันตรายไม่ได้เงินทดแทนเป็นการขัดกันหลักกฎหมายภายในและระหว่างประเทศที่จะทำให้การจ่ายเงินทดแทนไม่สมความมุ่งหมายอันเป็นการเสียหายสังคมให้เกิดความสงบสุข ทำให้ประเทศที่เป็นคู่แข่งทางการค้า ไม่สามารถยกขึ้นมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าได้

ทั้งนี้เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการไม่ได้รับเงินทดแทนอันเกิดจากการทำงานของคนต่างด้าวภายใต้กฎหมายไทยจึงเสนอแนวทางให้ให้มีกฎกระทรวงโดยจัดตั้งกองทุนเงินทดแทนสำหรับแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือถ้าการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ. ศ.2537 โดยการบังคับใช้กฎหมายการตีความให้สมเจตนารมณ์และหลักกฎหมายและยกเลิกปรับปรุงแก้ไขแนวทางปฏิบัติของสำนักงานประกันสังคมเพื่อไม่ให้เกิดการขัดกันของกฎหมายยังผลให้การคุ้มครองแรงงานต่างด้าวได้รับการให้กว้างขวางออกไปเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนให้ลูกจ้างที่เป็นแรงงานต่างด้าวได้มากกว่าเดิม เพราะใน ส่วนนี้ไม่ได้เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ นายจ้าง เนื่องจากเงินสมทบในกองทุนเงินทดแทนที่ นายจ้างและภาครัฐได้จ่ายสมทบเข้าไปในกองทุนเงินทดแทนก็เพื่อให้กองทุนจ่ายเงินทดแทนแทน นายจ้างซึ่งเป็นปฏิบัติให้สอดคล้องหลักสิทธิมนุษยชนความเสมอภาคศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ 19 ว่าด้วยการปฏิบัติเท่าเทียมกันในเรื่องค่าทดแทนทั้งนี้ ผู้ทำวิจัยเห็นด้วยกับการที่แรงงานต่างด้าวควรได้รับเงินทดแทนโดยไม่คำนึงถึงคนต่างด้าวเหล่านั้นจะเข้าเมืองถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ ซึ่งไม่มีผลใด ๆ ต่อความผิดอาญาอื่นของแรงงานต่างด้าวด้วยสามารถนำตัวผู้กระทำความผิดลงโทษตามกฎหมายประเทศไทยได้ ดังนั้นผู้วิจัยเพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับการจ่ายเงินทดแทนจากการประสบอันตรายจากการทำงานเป็นลูกจ้างปัญหากฎหมายเงินทดแทนอันเกิดจากการทำงานของคนต่างด้าว ดังนี้

ข้อเสนอแนะ

ความเป็น คนต่างด้าวที่เข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายไม่อาจทำให้ คนต่างด้าวเป็น แรงงานที่เข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิข้างต้นรัฐเจ้าของประเทศก็มักจะ กำหนดอุปสรรคในทางกฎหมายอันจะทำให้คนต่างด้าวไม่ ให้ได้รับสิทธิแม้การเข้า เมืองโดยไม่ ถูกต้องตามกฎหมาย แต่เมื่อ ได้รับอนุญาต ให้ทำงานแล้ว ประสบอันตรายจากการทำงานจึง มีสิทธิ ได้รับเงินทดแทน

อย่างไรก็ตาม ปราบกฏมี คนต่างด้าวเข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายได้รับการผ่อนปรน ตามแบบรับรองราชการทะเบียนประวัติของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็น กรณีพิเศษ หรือแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่ไม่ได้รับการผ่อนปรน เมื่อ ประสบอันตรายไม่ได้รับเงินทดแทนอันเป็นสิทธิที่ควร ได้รับการคุ้มครองตามหลักสิทธิมนุษยชน และอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ 19 ว่าด้วยการปฏิบัติเท่าเทียมกันใน เรื่องค่าทดแทนและตามกฎหมายเงินทดแทน

เพื่อขจัดปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับคนต่างด้าวทั้งที่เข้าเมืองถูกและไม่ถูกต้องตาม กฎหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้ได้รับเงินทดแทน อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในการเยียวยาบุคคลและสังคมที่จะทำใหบุคคลและสังคมมีการเอื้ออาทรต่อกันเป็นสังคมที่มีความสมดุลเกิดความสุขเป็นผลให้ไม่เกิดปัญหาสังคมจึงต้องทบทวนมาตรการที่ เกี่ยวข้อง ดังที่ได้ยกมาพิจารณาไว้แล้วมีความถูกต้องเหมาะสม โดยให้มีการใช้บังคับตามกฎหมาย การตีความ อย่างมีประสิทธิภาพหรือเมื่อพบปัญหาผู้ที่ไม่สอดคล้องกันก็ให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ แรงงานต่างด้าวเหล่านั้น ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายจะเป็นผลทำให้วิถีชีวิต ไม่เกิดปัญหาต่อ แรงงานคนต่างด้าว อันเป็น ปัญหาต่อเนื่องทางสังคม เศรษฐกิจและความมั่นคงของรัฐจาก ข้อเท็จจริงและสภาพปัญหาดังกล่าว จึงใคร่ขอเสนอแนวทางในการแก้ไขโดยให้มีบทบัญญัติ กฎหมายเกี่ยวกับเงินทดแทนคนต่างด้าวและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. เสนอให้ออกกฏกระทรวงโดยจัดตั้งกองทุนเงินทดแทนสำหรับแรงงานคนต่างด้าวซึ่ง เข้าเมืองไม่ชอบด้วยกฎหมาย

2. เสนอต่อหน่วยของรัฐบังคับใช้กฎหมาย การตีความกฎหมายให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ และหลักกฎหมายของกฎหมายเงินทดแทนและเสมอภาคในการได้รับเงินทดแทนตามกฎหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อเป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนหลักความเสมอภาคของบุคคลเพื่อให้ คนต่างด้าวมีโอกาส ได้รับการคุ้มครองด้านแรงงานตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 โดย การดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1) พิจารณาให้คนต่างด้าวที่เข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มีสิทธิได้รับเงินทดแทนเสมอผู้เข้าเมืองถูกต้องตามกฎหมาย โดยให้ปรับปรุงคำสั่งของสำนักงานประกันสังคม
- 2) พิจารณาให้คนต่างด้าวได้รับการบังคับใช้ ดีความกฎหมายให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ บทบัญญัติของกฎหมายอย่างเท่าเทียมกันตามหลักสิทธิมนุษยชน อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศ
3. เสนอต่อสำนักงานประกันสังคมให้ปรับปรุงแก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งหนังสือ รส. 0711/ว.751 ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2544 เพื่อไม่ให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายการตีความกฎหมายอันเป็นการไม่สอดคล้องกันของกฎหมายทำให้แรงงานต่างด้าวไม่ได้รับเงินทดแทน

จากแนวทางในการแก้ไขโดยให้มีบทบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับเงินทดแทนคนต่างด้าวและการบังคับใช้กฎหมาย มีผลต่อการแก้ปัญหา ดังนี้

- 1) ทำให้แรงงานต่างด้าวได้รับการคุ้มครองสิทธิในเงินทดแทนที่ประสบอันตรายจากการทำงาน
- 2) รัฐสามารถจัดเก็บภาษีจากแรงงานต่างด้าวและเมื่อมีมาตรฐานในการคุ้มครองสิทธิแรงงานต่างด้าว และไม่เป็นข้อกีดกันทางการค้า
- 3) เมื่อแรงงานต่างด้าวเข้าสู่จัดทำระบบสาม โนประชากรเป็นการแก้ปัญหาด้านความมั่นคง

จากข้อเสนอแนะข้างต้น ซึ่งเป็นแนวทางในการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวให้ได้รับการช่วยเหลือในการได้รับเงินทดแทนที่ประสบอันตรายจากการทำงานทั้งยังสอดคล้องหลักสิทธิมนุษยชนความเสมอภาคศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ 19 ว่าด้วยการปฏิบัติเท่าเทียมกันและหลักการแนวคิดทฤษฎีในเรื่องเงินทดแทน